

201127 Innspill til
201127 Innspill til

Signers:

<i>Name</i>	<i>Method</i>	<i>Date</i>
Riibe, Nina	BANKID_MOBILE	2020-11-27 15:57
VAMRAAK, TORE	BANKID_MOBILE	2020-11-27 15:58

This document package contains:

- Front page (this page)
- The original document(s)
- The electronic signatures. These are not visible in the document, but are electronically integrated.

This file is sealed with a digital signature.
The seal is a guarantee for the authenticity
of the document.

Kommunal- og moderniseringsdepartementet

Econas innspill til regjeringens handlingsplan for bærekraftsarbeidet i Norge

Vi takker for at Econa fikk anledning til å gi innspill til regjeringens handlingsplan for bærekraft i møte 16. september d.å., og vil her utdype våre innspill.

Econa er interesse- og arbeidstakerorganisasjonen for siviløkonomer, masterutdannede og studenter innen økonomisk-administrative fag. Vi har mer enn 25 000 medlemmer, og om lag 80% av våre medlemmer er eller blir ledere i løpet av karrieren.

Våre innspill går under FNs bærekraftsmål nr.8 om økonomisk vekst og bærekraftsmål nr.13 om å stoppe klimaendringene.

Disse to målene må gå hånd i hånd. Næringslivet skal skape økonomisk vekst, samtidig som de bidrar til å kutte utslipp og stoppe klimaendringene. Bedrifter som ikke tar klima- og miljøproblemene på alvor, vil på sikt tape konkurransekraft og lønnsomhet. For å få frem de riktige handlingene må både holdningsendringer og økonomiske virkemidler tas i bruk.

Econa ønsker å legge to konkrete verktøy oppi myndighetenes verktøykasse.

1: Utslippsrapportering som en del av årsregnskapet

Kunnskap gir bedre beslutninger. De færreste bedriftsledere kjenner i dag hvor store utslipp bedriften står for, eller hvor utslippene kommer fra. Da er det også vanskelig å kutte utslippene på en effektiv måte. Virksomhetens klimamessige fotavtrykk må gjøres kjent både internt i virksomheten og for allmennheten. *Econa mener derfor at utslippsrapportering må bli en obligatorisk del av årsregnskapet.* Dette skaper en kunnskapsbasert bevissthet som gjør bedriftens ledere og ansatte i stand til å kutte utslippene der hvor det monner.

Vi økonomer bidrar gjerne til å utvikle standarder som sikrer at rapporteringen blir relevant og ubyråkratisk for den enkelte bedrift, samtidig som den gir innsikt til både bedriftens ledelse og samfunnet. Det krever en innsats for å komme i gang, men innsikten vil både motivere og føre til bedre beslutninger

2: Forurensere skal betale

Forurensere skal betale for de skader som han påfører miljøet og klimaet. Det er et bærende prinsipp for norske klima- og miljøavgifter som skal sikre en best mulig ressursutnyttelse ved at forurensere stilles overfor relevante kostnader som påføres samfunnet. I økonomiske termer beskrives dette som å gjøre opp for sine negative eksterne virkninger.

Ved import av varer gjelder imidlertid ikke dette. Om en vare for eksempel er fremstilt med bruk av forurensende kullkraft og med store miljøutslipp i elvene, er det opp til produsentens

hjemland om disse miljødeleggelsene skal avgiftsbelegges. Internasjonal frihandel og konkurranse mellom landene fører til at fabrikkene legges til land som krever ingen eller minimale avgifter for forurensning. Når varen ankommer Norges grense, stilles det ikke spørsmål om det er betalt avgifter for de miljødeleggelsene som følger med varen. Det er en meningsløs tilnærming til de globale klimautfordringene.

Internasjonal handel har bidratt til å løfte flere milliarder mennesker ut av fattigdom, og er et gode for både Norge og for verden. Men frihandel uten nødvendige reguleringer er en trussel mot klodens bærekraft.

Når en vare ankommer Norge bør det stilles krav om deklarerings av tilhørende miljøutslipp og klimagassutslipp, og en deklarerings av hvilke avgifter som er betalt for å kompensere for dette. Dersom det ikke er betalt tilstrekkelige avgifter bør norske myndigheter ilegge en importtoll for varen. Først da får vi like konkurransevilkår mellom land som tar miljø- og klimautfordringene på alvor, og land som lukker øynene fordi egen økonomi nyter godt av klima- og miljødeleggelser.

Et slikt system krever et omfattende forarbeide, men det er nødvendig for å nå 1,5°-målet på en mest mulig effektiv måte. EU har i sin «Green Deal» varslet at en slik CO2-grensetilpassningsmekanisme skal legges frem i 2021 og omfatte utvalgte sektorer som stål, glass og sement. Det er en start, men Norge må arbeide aktivt sammen med EU-kommisjonen for å bringe arbeidet fremover i full bredde.

Globale utfordringer krever globale løsninger, og Norge kan sammen med EU ta et lederskap i denne utviklingen.

Med vennlig hilsen

Nina Riibe
Adm.direktør

Oslo, 30.11.2020

Tore Vamraak
Sjeføkonom og avdelingsleder for samfunn og politikk